

Καὶ οὕτως πάντα τὰ φάσματα καὶ ὅσα κοχυμῶσι
 σιν ἐν τῇ θάλασσῃ, ἀντὶ ἀέρος ἔχουσι τὸ νερόν.
 Καὶ ὅταν ζάλουσιν ἐν τοῦ νεροῦ, παραφύονται
 κρύου. οἷδε ἄνθρωποι, καὶ πάντα τὰ τῆς γῆς ζῶα,
 καὶ κτήνη καὶ θηρία, ἔχουσι τὸν ἀέρα, καὶ λαμ-
 βαννοῦσιν αὐτὸν μετὰ τῆς ἀναπνοῆς αὐτῶν,
 καὶ ὁ ἀέρας δίδωται τὴν ζωὴν πάντων. Ὡς οὖν ἀέρας
 εἶναι τὸ ἐναετοῦ ἀπὸ τὰ τέσσαρα στοιχῆα
 τοῦ κόσμου, καὶ οὕτως εἶναι αἰτία. περὶ τῶν
 πετηνῶν. ὅτι καὶ ταῦτα ἀπὸ τὰ νερά τῆς γῆς
 ἔχουσι καθὼς ἔπαυται, δια τοῦτο ἔχουσι καὶ
 πῶς αἰτία εἶναι τὰ κοχυμῶσι τὰ ζῶα.
 καὶ ὡς πάντα τὰ φάσματα ἔχουσι τὸ νερόν, μετὰ τὴν κί-
 νησιν τῶν πετρῶν ὁρμασίν ἐμπροσθεν καὶ
 περὶ τὸν τὸ γυροντὴς θάλασσης, οὕτως καὶ
 τῶν πετηνῶν ἐναετοῦ ἀπὸ τὰ ἴδη τινὰς.
 Ὡς οὖν τῶν ἡμῶν κοχυμῶσι καὶ αὐτὰ, τὸν
 ἀέρα λαμβανούσας μετὰ τὰς πέρυταις αὐτῶν, ἐξέ-